

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/121/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7513205006
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Sopková Maximová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7513205006.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Sopkovej Maximovej a sudkýň JUDr. Jarmily Čabaiovej a JUDr. Zuzany Matyiovej v spore žalobcu S. S., s.r.o., so sídlom v L., L. věžňů XXXX/XX, B. T., K. republika, IČO: 26 429 705, zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej G. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX, Y., o zaplatenie 1.743,53 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie z 29.októbra 2015, č. k. 10C/307/2013-73

rozhodol:

P r i p ú š ť a späťvzatie žaloby v časti zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne, z r u š u j e rozsudok z 29. októbra 2015, č. k. 10C/307/2013-73 vo výroku o zamietnutí žaloby v tejto časti a konanie z a s t a v u j e.

V prevyšujúcej časti p o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám sporu n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) napadnutým rozsudkom zamietol návrh na uplatnenie pohľadávky podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len „Nariadenie“), ktorým sa žalobca domáhal zaplatenia zmenkovej sumy vo výške 1.743,53 Eur so zmenkovým úrokom 0,25 % denne zo sumy 1.763,53 Eur od 6.5.2010 do 19.3.2012, zo sumy 1.743,53 Eur od 20.3.2012 do zaplatenia, so 6 % ročným úrokom zo sumy 1.763,53 Eur od 3.8.2010 do 19.3.2012, zo sumy 1.743,53 Eur od 20.3.2012 do zaplatenia, zmenkovú odmenu vo výške 1/3% zmenkovej sumy, teda 5,88 Eur a trovy konania.

2. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobca okrem okolností uvedených v žalobe, ktoré oprel jedine o predloženú zmenku, neuviedol žiadne ďalšie vecné dôležité skutočnosti pre posúdenie dôvodnosti svojho nároku a nepredložil žiadne iné dôkazy. Súd preto vyzval žalobcu vzorovým tlačivom „B“ - žiadosť o doplnenie alebo opravu návrhu, vydaným podľa článku 4 ods. 4 nariadenia 3.12.2014 tak, aby predložil zmluvu, na základe ktorej bola zmenka vystavená.

3. Žalobca na výzvu súdu reagoval podaním doručeným súdu 14. januára 2015 s odôvodením, že poskytol súdu dostatočne jasné a primerané informácie o uplatnenej pohľadávke, ktorá je založená na zmenkových nárokoch vyplývajúcich z platnej zmenky, pričom žalobca predložil jej platný originál. Zmenkové informácie boli prenesené do návrhu na začatie konania, preto podľa žalobcu netreba nič opraviť alebo doplniť. Uviedol, že disponuje len zmenkou a nemá k dispozícii iné primerané alebo presné údaje alebo listiny, ktoré by mohol predložiť súdu. Žiadne iné listinné dôkazy preto súdu prvej inštancie nepredložil.

4. Za takejto situácie súd vychádzal z listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise, na základe ktorých mal preukázané, že žalovaná vystavila v prospech spoločnosti L. s.r.o. 1.12.2009 v T. zmenku na rad na sumu 1.763,53 Eur so zmenkovým úrokom 0,25 % denne od 6.5.2010. Na zmenke je uvedené bez protestu a na platenie predložiť do 4 rokov od vystavenia. Zmenka bola prevedená indosamentom (rubopisom) na žalobcu. K skutočnosti, že žalobca predložil ako jediný dôkaz len originál zmenky odvolávajúc sa na to, že predmetné konanie je tzv. zmenkovým konaním, kde jediným dôkazom vo veci je predloženie originálu zmenky, súd prvej inštancie uviedol, že v posudzovanom prípade nejde o zmenkové konanie, ale o konanie vo veciach spotrebiteľských zmlúv, nakoľko súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že spoločnosť L., a.s., IČO: 35 807 598, so sídlom L. XX v X. poskytovala a poskytuje spotrebiteľské úvery a na základe toho vedie na súdoch na území Slovenskej republiky spotrebiteľské spory na vymáhanie pohľadávok z poskytnutých spotrebiteľských úverov, pričom na základe takto poskytnutých úverov vystavovala a prijímala zmenky, ktoré v tomto prípade mali zabezpečovaciu funkciu k takto poskytnutým úverom a to tak, aby si zabezpečil tento úver pred porušením platobnej disciplíny zo strany žalovanej. Predmetná zmenka bola vystavená 1.12.2009 v T. nad BC.u, a to za účinnosti zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, kde podľa jeho § 4 ods. 6 bolo možné zmenkou zabezpečiť nároky zo spotrebiteľských úverov a to za účinnosti zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, kde podľa jeho § 4 ods. 6 bolo možné zmenkou zabezpečiť nároky zo spotrebiteľských úverov. Novela zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa §5a ods. 1 písm. b), účinná od 01.05.2014, a podľa § 29b neumožňuje, aby zmenka mala vo vzťahu k spotrebiteľským úverom už ani platobnú, ani zabezpečovaciu funkciu. Z uvedeného teda vyplýva, že predmetná zmenka mohla byť vystavená iba na zabezpečenie dlhu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nie na platenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podľa § 5b ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, neprípustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy zmenkou alebo šekom. Uviedol, že žalobca si v tomto konaní uplatnil predmetnú peňažnú pohľadávku podľa Nariadenia, preto súd prejednával vec podľa tohto Nariadenia a nie podľa zákona 191/1950 Zb. (zákon zmenkový a šekový), pretože žalobca vo veci nenavrhol vydať zmenkový platobný rozkaz. Na základe uvedeného konštatoval, že súd podľa zásady kontradiktórnosti konania rozhoduje len na základe dôkazov predložených a označených účastníkmi konania a sám tak nemá pátrať po dôkazoch, ak ich strany nepredložia, s prihliadnutím na to, že európske konanie s nízkou hodnotou sporu je postavené na písomnom styku strán sporu so súdom. Žalobca si ani neuplatnil v tomto konaní predmetnú pohľadávku zo zmluvy o úvere, ale iba zo zmenky, a len žalobca je v tomto konaní oprávnený uviesť rozhodujúce skutočnosti, na základe ktorých si uplatňuje svoje právo v súdnom konaní. Vzhľadom na to, že žalobca v konaní na základe výzvy súdom, ktorá bola riadne odoslaná podľa príslušného Nariadenia na tlačive B reagoval tak, že nepredložil súdu požadované listiny- zmluvu, na základe ktorej bola zmenka vystavená, súd tak v zmysle čl. 4 ods. 4 Nariadenia návrh v celom rozsahu zamietol, pretože zmenka ako taká, nie je postačujúcim dôkazom na rozhodnutie podľa Nariadenia. Žalobca nebol v konaní úspešný a žalovanej trovy konania nevznikli, resp. nepodala návrh na ich náhradu, preto súd vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

5. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., § 205 ods. 2 písm. b) O.s.p. a f) O.s.p. a navrhol rozsudok zmeniť tak, že odvolací súd návrhu v celom rozsahu vyhovie a prizná mu náhradu trov odvolacieho konania. Nesúhlasil s postupom súdu prvej inštancie, keď zamietol žalobu v dôsledku toho, že žalobca neoznámil skutočnosti odôvodňujúce podanie návrhu a nepredložil listiny. Uviedol, že nepovažuje za prípustné, aby súd vyzýval žalobcu na doplnenie či opravu návrhu, ktorá nie je pre prejednávanú vec relevantná a aby splnením takejto výzvy podmieňoval ďalší postup v konaní. Ďalej uviedol, že žalobca nemá vedomosť o iných vzťahoch medzi pôvodným vlastníkom zmenky a vystaviteľom zmenky a nemá žiadne iné informácie, či dokumenty, ktoré ani podľa názoru žalobcu nepotrebuje na to, aby mohol uplatňovať práva s týmto cenným papierom spojené. Domnieva sa, že súd prvej inštancie dospel k rozhodnutiu na základe nesprávnych právnych predpisov, ako aj nesprávnej interpretácie príslušných právnych predpisov a práva Európskej únie. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za arbitrárne a nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Trval na tom, aby súd konal v zmysle právneho poriadku a vyhol sa kreovaniu svojej preskúmvacej právomoci tam, kde mu to právny poriadok neumožňuje. Zdôraznil, že žalobca skutočnosti o existencii iného vzťahu medzi pôvodným majiteľom zmenky a žalovanou vôbec netvrdil, teda nebol nositeľom dôkazného bremena, teda súd si sám vytvoril pochybnosť o inom vzťahu medzi predchádzajúcim majiteľom zmenky a žalovanou. Uviedol, že súd prvej inštancie ignoroval § 17 zákona č. 191/1950 Sb. (ďalej len „ZŠZ“), z ktorého

jednoznačne vyplýva že žalovaný vo všeobecnosti nie je oprávnený vznášať tzv. kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky, ktoré vyplývajú z jeho vzťahov s pôvodným majiteľom zmenky. Je síce prípustné za určitých okolností uplatňovať tzv. kauzálne námietky voči žalobcovi, avšak námietka musí byť vznesená zo strany žalovanej a predovšetkým žalovaná v tejto situácii nesie dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení, že splnila svoju povinnosť tvrdenia a aj dôkaznú povinnosť tak, ako jej to ukladá zákon. Predložil súdu originál platnej a riadne vystavenej zmenky, žiadnymi inými dôkazmi nedisponoval a nedisponuje. Mal za to, že predpokladom vydania rozsudku v tomto konaní bolo výlučne predloženie originálu zmenky. Zmenka je listinný cenný papier, ktorý inkorporuje v listine ako takej samo právo žalobcu. Uviedol, že žalovaná mohla na základe čl. 5 ods. 3 a ods. 6 Nariadenia vzniesť námietky voči zmenke, ak tak neurobila, podľa žalobcu musia byť akékoľvek iné námietky odmietnuté, z dôvodu koncentračnej zásady. Mal za to, že súdom požadované doplnenie návrhu a údajná povinnosť žalobcu mať dokumenty, na základe ktorých mala údajne byť zmenka vystavená, nevyplývajú z právneho poriadku. Poznamenal, že súd porušil ustanovenia o vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov. Citoval rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22. októbra 2008, sp. zn. 5Obo 3/2008 a poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove z 5. septembra 2013, sp. zn. 10Co/79/2013, ktoré bolo vydané v skutkovo a právne zhodnej veci žalobcu, ako aj na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, z 21. novembra 2013, sp. zn. 43CoZm/10/2013, ktoré bolo takisto vydané v skutkovo a právne zhodnej veci žalobcu a potvrdzuje závery žalobcu.

6. Žalovaná sa k podanému odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

7. Žalobca v odvolacom konaní zobral čiastočne späť návrh na začatie konania v časti o zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne a navrhol konanie v tejto časti zastaviť. Žalovaná sa k čiastočnému späťvzatiu nevyjadrila.

8. Krajský súd v Košiciach v zmysle ust. § 370 Civilného sporového poriadku, účinného od 1.7.2016 (ďalej len „CSP“) rozhodol o pripustení čiastočného späťvzatiu žaloby o zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne zo sumy 1.763,53 Eur od 6.5.2010 do 19.3.2012, zo sumy 1.743,53 Eur od 20.3.2012 do zaplatenia, zrušil rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v tejto časti a konanie zastavil.

9. Predmetom odvolacieho konania tak zostal rozsudok v celej prevyšujúcej časti, výrok o zamietnutí žaloby a súvisiaci výrok o trovách konania.

10. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ktorý platí aj na konania začaté pred dňom jeho účinnosti (§ 470 ods. 1 CSP).

11. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia tohto zákona, zostávajú zachované.

12. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov [§ 205 ods. 2 písm. a), b), f) O.s.p. v spojení s ust. § 470 ods. 2 prvej vety CSP, v CSP odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), h)] a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 15.3.2017 o 12.10 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 215/2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 9.3.2017 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP.

13. Žalobca namieta odvolacie dôvody podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., podľa ust. § 205 ods. 2 písm. b) a f) O.s.p., t.j. v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., konkrétne účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V zmysle CSP ide o odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), h), t. j. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

14. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené. Rozsudok v preskúvanom rozsahu je vecne správny, preto ho odvolací súd podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

15. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie je zrejmé, že dôvodom zamietnutia žaloby je záver súdu o neunesení dôkazného bremena žalobcom. Tento záver súdu vychádza z ustanovení zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“), účinného v čase rozhodovania súdu, upravujúcich tzv. dôkaznú povinnosť účastníka konania (strany sporu).

16. Odvolací súd sa týmto záverom súdu prvej inštancie v plnom rozsahu stotožňuje a v tomto smere poukazuje na dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa stotožňuje a na tieto v podrobnostiach odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

17. Strana sporu má nielen povinnosť tvrdenia, ale aj dôkaznú povinnosť, t.j. na preukázanie svojich tvrdení predložiť alebo označiť dôkazy. Nesplnenie tejto povinnosti má za následok rozhodnutie v jej neprospech. Strana sporu teda nesie procesnú zodpovednosť za nesplnenie dôkazného bremena a táto sa prejaví v podobe (nepriaznivého) rozhodnutia v jej neprospech (§ 101 ods. 1, § 120 ods. 1 O.s.p. účinného v čase rozhodovania súdu).

18. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia súdu a k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza:

19. Odvolací súd považuje v tomto konaní za nesporné, že na prejednanú vec je potrebné aplikovať Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotu sporu (ďalej len „Nariadenie“). Účastníci (strany sporu) sú aj v konaní podľa Nariadenia povinní prispieť k zisteniu skutkového stavu a súd má možnosť danú v článku 4 Nariadenia požiadať stranu sporu, aby predložila ďalšie informácie a dokumenty, teda aj listinné dôkazy, ktoré sú potrebné pre rozhodnutie vo veci. Preto, ak žalobca predloží v konaní ako jediný listinný dôkaz prvopis zmenky, súd podľa čl. 4 bod 4 Nariadenia, ak sa domnieva, že informácie, ktoré poskytol žalobca nie sú dostatočne jasné alebo primerané a pokiaľ sa pohľadávka nezdá byť zjavne neopodstatnená alebo návrh neprípustný, môže žalobcovi uložiť doplniť informácie alebo dokumenty v lehote určenej súdom. Na tento účel vnútroštátny súd použije vzorové tlačivo „B“, ktoré je uvedené v prílohe II tohto Nariadenia. Podľa čl. 5 bod 1 Nariadenia európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu je síce písomné, avšak súd môže nariadiť ústne pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak o to požiada niektorá zo strán.

20. Žalobca nenavrhol vydať zmenkový platobný rozkaz, preto v danej veci nielen možno, ale je aj nevyhnutne potrebné posudzovať kauzálny vzťah viažuci sa k spornej zmenke. Žalobca, pokiaľ chce byť úspešným v spore, musí nielen tvrdiť, ale aj preukázať opodstatnenosť uplatneného nároku, pričom z dôvodu, že nie sú splnené podmienky pre rozhodnutie veci v rozkaznom konaní, jeho návrh súd prejednal v konaní sporovom, kde predložená zmenka je len jedným z listinných dôkazov osvedčujúcich, avšak pre absenciu kauzy nepreukazujúcich uplatnený nárok žalobcu. Keďže v predloženej zmenke nie je žiadna zmienka o kauze, na základe ktorej bola vystavená, bol žalobca povinný na výzvu súdu na preukázanie svojho nároku predložiť listinné dôkazy.

21. Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie vo veci postupoval správne, ak uložil žalobcovi povinnosť doplniť alebo opraviť tlačivo návrhu na uplatnenie pohľadávky a predložiť súdu doplňujúce informácie a dokumenty a za tým účelom správne podľa čl. 4 bod 4 Nariadenia zaslal žalobcovi tlačivo „B“.

22. Odvolacia námietka žalobcu, že súd prvej inštancie mal rozhodnúť podľa Nariadenia len na základe ním predloženej zmenky, nie je dôvodná, pretože zmenka ako jediný dôkaz je prípustná len v konaní o vydanie zmenkového platobného rozkazu. V tomto konaní podľa Nariadenia však žalobca žiadal vydať rozsudok, preto zmenka môže byť len jedným z dôkazov, nie však jediným dôkazom, ktorý má preukazovať dôvodnosť žalobcom uplatneného nároku.

23. Keďže žalobca nepredložil ďalšie požadované dôkazy, súd prvej inštancie nemohol vo veci rozhodnúť na základe predloženej zmenky, ako jediného predloženého dôkazu. Správne preto súd návrh žalobcu zamietol s poukazom na neunesenie dôkazného bremena žalobcom v zmysle ust. § 101 ods.1 a § 120 ods. 1 O.s.p. Takáto možnosť zároveň vyplýva aj z ust. čl. 4 bod 4 Nariadenia.

24. K ďalším odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza, že tieto sa týkajú rozhodnutí okresných súdov v iných veciach a nevzťahujú sa na prejednávaný spor. K námietke žalobcu, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie o.i. oboznámením sa s úverovou zmluvou, exekučným spisom a ďalšími listinnými dôkazmi, odvolací súd poznamenáva, že súd prvej inštancie v posudzovanom spore nevykonával žiadne dokazovanie a to ani ohľadne otázky preukazujúcej charakter žalovanej ako spotrebiteľa. Zmenka bola jediným predloženým dôkazom. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nedospel ani k záveru o neplatnosti dohody o vyplnení zmenky, nezaoberal sa kauzálnymi námietkami, ako na to poukázal žalobca v odvolaní a neskúmal ani platnosť zmenky. Žalobu zamietol výlučne z dôvodu neunesenia dôkazného bremena žalobcom, keďže zmenka ako jediný dôkaz nepreukazuje v tomto konaní tvrdenia žalobcu.

25. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov sú preto odvolacie námietky žalobcu neopodstatnené, nedôvodné a nespôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, z ktorého dôvodu odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

26. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný a to aj v časti, v ktorej došlo k zastaveniu konania, keďže zavinil zastavenie konania späťvzatím žaloby, nemá preto nárok na náhradu trov konania. Úspešnej žalovanej trovy konania nevznikli, preto odvolací súd stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

27. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).